

Kostel sv. Antonína má novou fasádu

Zhruba měsíc trvaly stavební práce při opravě fasády a střechy kostela sv. Antonína Paduánského na Folmavě. Za tuto dobu byly opravené omítky vně a vevnitř kostela a natřena celá fasáda. Nový nátěr získal i plech na věži kostela, všechny okapy a svody. Byly opraveny i vyčištěny kanálky pro odvedení dešťové vody. Už dříve byl zveleben prostor před hlavním vstupem do folmavského svatostánku. V nejbližší době se na věži kostela objeví replika starých hodin.

Všechny práce byly uhrazeny z rozpočtu obce Česká Kubice, která na tento účel získala dar od sponzorů. Obci, a zvláště místostarostovi Tomáši Kohelovi, patří za to slova našeho upřímného poděkování.

O chování v kostele

S velkým ohlasem a hojnou účastí se setkalo před pár lety pozvání k návštěvě kostela, s kterým jsme se obrátili na učitele a žáky domažlických škol. Během necelé hodiny byli návštěvníci seznámeni nejen s historií arciděkanského kostela, ale i poučení o významu vybavení kostela a o pravidlech chování, která na tomto místě platí. Při této příležitosti jsem si všiml, že není od věci tato pravidla připomenout i svým farníkům, také těm, kteří pravidelně chodí do kostela. Prostě některé věci se musí připomínat... Nejraději bych tedy začal opakováním prosby o dodržování posvátného ticha v kostele, a to už od dveří, kterými vcházíme dovnitř i u zpovědních místností. Kostel není vhodným místem pro naše rozhovory – je místem,

kde ojedinělým způsobem prožíváme přítomnost Boha. Mysleme přitom na ostatní, kterým naše povídání překáží v modlitbě. Je úctyhodným úkonem společná modlitba růžence před začátkem mše svaté, ale neměla by být zanedbána chvíle (5 min.) ticha než mše svatá začne. Těch pár minut nám všem může skutečně pomoci v přípravě na prožití eucharistie.

Před pár lety doslova prudce vtrhly do našeho každodenního života mobilní telefony. Mám pocit, že pořád máme problémy se správným zacházením s těmito přístroji z pohledu pravidla správného společenského chování. Snad každý ví, že před vstupem do kostela (a mnoha dalších míst) bychom měli tento telefon vypnout. Stane se, že někdy na to zapomeneme. V tomto případě bych doporučoval, co nejdříve telefon vypnout. Někdy se však stává, že se někdo rozhodne se zvonícím telefonem odejít z kostela a přijmout hovor venku, následně se vrátit na mši svatou. Toto řešení mi připadá jako dost problematické. Nevypovídá moc dobře o naší úctě ke Kristu o eucharistii, kterou zrovna prožíváme. Absolutně nepřijatelné je přijetí hovoru během liturgie, ani někde na straně, v kapli.

Dovolte ještě pár slov o svatém přijímání. Od doby liturgické reformy přistupujeme k přijímání ne u mřížky, ale v průvodu (platí to v domažlických kostelích). Nic nebrání tomu, abychom to dělali ve dvou řadách. Tento způsob usnadňuje i knězi samotné podávání eucharistie. Každý se zařadí do té řady, která se nachází na stejné straně, co místo, na kterém prožívá mši svatou. Po přijetí sv. přijímání se vrací na stejné místo směrem od osy kostela. Kdo se tedy vrací do levé řady lavic, odchází vlevo, kdo do pravé – vpravo. Totéž lze i doporučit při večerních bohoslužbách a při bohoslužbách v klášteře.

Když přistupujeme před podávajícího eucharistii, on nám ukazuje hostii a říká „Tělo Kristovo“ (případně „Tělo Kristovo a Krev Kristova“). Naší odpovědí „amen“ potvrzujeme víru ve skutečnou přítomnost Krista v eucharistii. Při přijímání neodpovídáme tedy „děkuji“ ani žádným dalším oslovením. Při přijetí do úst nezapomínejme nejdříve odpovědět „amen“ a teprve potom otevřít ústa pro přijetí Krista.

Pravidla platí i při přijímání Těla Páně do ruky. Věřící přistoupí s rozevřenými dlaněmi obou rukou, kde (alespoň u praváků) je pravá ruka dole a v dlaní pravé ruky leží levá. Vytvoří tak společně jakousi kolébku nebo "trůn". Při přijetí po výzvě „Tělo Kristovo“ věřící odpoví „Amen“. Ještě před podávajícím pak uchopí hostii z levé dlaně mezi prsty pravé ruky a vloží do úst. Nelze si odnášet eucharistii v ruce kamkoli jinam. Během přijímání věřící dává pozor, aby nenechal upadnout žádný úlomek hostie. Věříme totiž v přítomnost Krista v každém kousku proměněné hostie – proto po přijímání také kněz purifikuje (čistí) liturgické nádoby. Kdybychom na svých dlaních našli menší úlomky hostie s vírou a úctou je přijímáme. Před svatým přijímáním ani po něm se nekřížujeme, ani po přijímání na místě neklekáme a odcházíme hned na své místo. Nejlepší chvílí pro osobní díkůvzdání je opět chvíle tiché modlitby po skončení mše svaté.